

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/7/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720202443
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6720202443.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a sudcov JUDr. Renáty Deákovéj a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobcu U. I., nar. XX. februára XXXX, trvalým pobytom N. S. XXXX/XX, R., proti žalovanej Všeobecná úverová banka, a.s., (skrátene názov: VÚB, a.s.), so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenej spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 7Csp/28/2020-80 zo dňa 16. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 7Csp/28/2020-80 zo dňa 16. decembra 2020 vo výroku o trovách konania (II. výrok) m e n í tak, že žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %, ktoré je žalobkyňa p o v i n n á zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške.

II. Žalovaná má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalobkyňa p o v i n n á zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) uznesením č.k. 7Csp/28/2020-80 zo dňa 16. decembra 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie zastavil (I. výrok) a zároveň rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

1. 2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 01. júna 2020 domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21. apríla 2015 je bezúročný a bez poplatkov.

1. 3. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že zistil, že ohľadom totožných subjektov konania a totožného predmetu konania, a to práv a povinností strán sporu vyplývajúcich zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 21. apríla 2015 začal dňa 31. marca 2020 konanie vedené pod sp. zn. 6Csp/17/2020. Začatie uvedeného konania tvorí prekážku litispendencie, ktorá bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 159 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) neskôr začaté konanie zastavil.

1. 4. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie aplikáciou ustanovenia § 257 C.s.p. a konštatovaním, že vzhľadom k tomu, že k zastaveniu konania došlo vlastnou činnosťou súdu, ktorý zistil prekážku skôr začatého konania, v súlade s ustanovením § 257 C.s.p. žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala žalovaná odvolanie, ktorým napadla výrok o trovách konania (II. výrok). Žiadala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku zmenil a voči žalobkyni jej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100

%, resp. aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 2. V úvode odôvodnenia odvolania žalovaná ospravedlnila zmeškanie lehoty na podanie odvolania a zároveň poukázala na prerušenie plynutia hmotnoprávných a procesnoprávných lehôt v zmysle § 8 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z.z.“).

2. 3. Následne v konkrétnostiach namietala, že súd prvej inštancie opomenul vo veci aplikovať ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p. a skúmať procesné zavinenie za zastavenie konania. V tejto súvislosti uviedla, že reagovala na podanú žalobu a vo svojom vyjadrení poukázala na prekážku skôr začatého konania. Dňa 25. novembra 2020 bola opäť súdom vyzvaná, aby sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobkyne.

2. 4. Vo vzťahu k namietanému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci uviedla, že jej nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel prvoinštančný súd k záveru o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žiadnej zo strán sporu. Ustanovenie § 257 C.s.p. možno podľa jej názoru, ako aj v zmysle právnej teórie použiť len na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu. Mala za to, že v prejednávanej veci neboli dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo dôvodné pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p.

3. Žalobkyňa v stručnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne. V ostatnej časti vyjadrenia len konštatovala, že žalovanej nič nebránilo podať odvolanie v zákonom stanovenej lehote, pričom zmeškanie lehoty nie je možné ospravedlniť. Navrhla preto, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku potvrdil ako vecne správne.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379, § 380 a 381 C.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario s použitím § 219 ods. 3 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (druhý výrok) podľa § 388 CSP zmenil, z nasledujúcich dôvodov:

5. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. 1. Vo všeobecnosti platí, že aplikácia ustanovenia § 257 C.s.p. prichádza do úvahy len ojedinele, vo výnimočných prípadoch, keďže predmetné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok konania a má negatívny dopad na stranu sporu, ktorá by inak nárok na náhradu trov konania mala. Pre aplikáciu tohto moderačného oprávnenia súdu vyžaduje zákonná dikcia kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to, že musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané určitým správaním strán sporu, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu.

7. 2. Nepriznanie náhrady trov teda musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, nemôže odporovať dobrým mravom alebo spôsobovať neprimeranú tvrdosť voči stranám sporu. Významnými pri hodnotení sú však aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde, ich podiel na vzniku sporu ako aj postoj v konaní.

8. 1. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa má súd prihliadať na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu, nie len tej neúspešnej. Súd prvej inštancie tieto dôvody neskúmal. V časti rozhodnutia o trovách konania prvoinštančný súd len stroho konštatoval, že k zastaveniu konania došlo z jeho vlastnej činnosti, preto žiadnej zo strán sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd sa s takýmto postupom súdu nemohol stotožniť. Žalovaná sa na základe výzvy súdu prvej inštancie vyjadrila k žalobe žalobkyne a v tomto vyjadrení poukázala na skôr začaté konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6Csp/17/2020, pričom poukázala i na ustanovenie § 159 C.s.p.

8. 2. Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci nevzhladol výnimočné okolnosti alebo dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie nároku na náhradu trov konania strane, ktorá nemala žiadne procesné zavinenie na zastavení konania. Pri ustanovení § 257 C.s.p. totiž nejde o ustanovenie, ktoré je možné aplikovať kedykoľvek bez prihliadnutia na základné zásady rozhodovania o trovách konania. Dôvodom na aplikáciu tohto ustanovenia nie je ani zastavenie konania z dôvodu prekážky skôr začatého konania, a to aj s prihliadnutím na postup prvoinštančného súdu, ktorý vyzval žalovanú na vyjadrenie, pričom žalovaná v prvotnom vyjadrení sama navrhla aplikáciu ustanovenia § 159 C.s.p.; napriek tomu súd prvej inštancie opakovane vyzval žalovanú na vyjadrenie k replike žalobkyne, čím jej vznikli ďalšie trovy konania.

8. 3. V konečnom dôsledku, ani samotná žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej neuviedla žiadne konkrétne okolnosti alebo skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.

9. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutom výroku, ktorým rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania je potrebné podľa ustanovenia § 388 C.s.p. zmeniť tak, že žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 256 ods. 1 C.s.p., keďže žalobkyňa doručení žaloby s totožným predmetom aký je i v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 6Csp/17/2020 procesne zavinila zastavenie (tohto) konania a v takom prípade patrí náhrada trov konania protistrane.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. Záverom odvolací súd (reagujúc na argument žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu) poukazuje na ustanovenie § 8 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z., v zmysle ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti predmetného zákona, t.j. od 18. januára 2021 do 28. februára 2021 neplynú. Vzhľadom na uvedené má odvolací súd za to, že odvolanie žalovaného, elektronicky podané dňa 20. januára 2021, bolo podané včas.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).